

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Διαρκές.

- Ἔνα.** Μὴ χάνετε, γιὰ γυναικοδουλειὰς δὲν γράφω.
- Δύο.** Δεατριβές δὲν δέχομαι οὔτε μὲ ὑπογραφαίς, οὔτε μὲ πληρωμῆς
- Τρία.** Ἀτομικὰ δὲν δέχομαι, καὶ ὅποιος σὰς κακόμαθε νὰ σὰς ξεκακομάθη.
- Τέσσαρα.** Ἐγὼ μασκαρὰς δὲν εἶμαι, γιὰ νὰ γράφω τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου τὰ ἀτομικὰ πάθη, καί,
- Πέντε,** στὰ μάτια σας, νὰ προσέχετε καλὰ νὰ μοῦ γράφετε πράματα ποῦ νὰ μποροῦν νὰ ἀρνηθῶν τὴ κοινοῖα, ἀλλοιῶς σὰς ἔχω κατὰ συνέγεια. Καταλάβατε ;

Κύριε ὑπουργέ τῶν Στρα-Ἐσω-Ἐξω-Ἐταιρικῶν.

Ὁ ὑπουργός σου ὁ Καλλιγᾶς, ποῦ καλιγώνει στὸ Φαληρέα ὁ μισόστραβος, γιὰ τὴν ἀπὸ τὸ ἓνα μάτι δὲν βλέπει, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μισοβλέπει, σοῦ κάνει κάτι πράματα ποῦ καυμένοι, θὰ σὲ πάρη, ἂν καὶ σὲ πῆρε τώρα τὸ ποτάμι, ἄδικα στὸ λαϊμό του, ὁ ἀντίχριστος. Ὡς καθὼς γνωρίζεις, τὸ νόμισμα ποῦ μᾶς ἔφερε τὸ νέο, γιὰ νὰ γδαινουν τὸ λαὸ μερικοὶ μπακαλίδες, κωνάδες καὶ ἄλλοι τοὺς οἱ ἔμποροι, γιὰ τὴν αὐτοὶ εἶναι ἀσυνειδητοὶ, καὶ τὸ ὅποιο ἐδέχθησαν καὶ 113 βουλευτὰδες ἀχάριστοι στὸ λαὸ ποῦ τοὺς εὐχαλε βουλευτὰδες, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ζημιώνει ὅλους τοὺς ὁποίους σοῦ εἶπα, διότι ἡ κλεφτουργιὰ δηλ. ἐκεῖνοι ποῦ πουλοῦν τὸ κάθε πράμα, δὲν ἐξέπεσαν τὴν τιμὴ τους, ἀλλὰ πουλοῦν μὲ τὴν παλαιὰ τιμὴ καὶ σοῦ πέρνουν τὴν νέα μονέδα τοῦ Καλλιγᾶ, ἀδικεῖ καὶ τοὺς καυμένους τοὺς στρατιώταις ὅλους, διότι οἱ σιτιστὰδες μπροστὰ στὸς λοχαγούς τους, ὅταν μοιράζουν τὴν δεκαμερία εἰς τοὺς στρατιώτους, τοὺς δίνουν 13 δεκάρας, ἐνῶ πρὶν μᾶς φέρε αὐτὸ τὸ Ἰησονιτικὸ νόμισμα τὸ νέο ὁ Καλλιγούλης, ὁ κάθε στρατιώτης ἔπερνε 15 δεκάρες· λοιπὸν θέλεις ἀπὸ λάθος, θέλεις ὅπως θέλη ὁ Καλλιγᾶς, ὁ κάθε στρατιώτης χάνει πέντε τῆς λεπτὰ στὴ δεκαμερία, φαντάσου πόσα χάνει στὴ δεκαμερία κάθε τάγμα, καὶ φαντάσου τί γίνεται τὸ ταμεῖο τοῦ Καλλιγούλη, ὁ ὅποιος ἤρε τὴν νέα μονέδα, δηλ. τὸ νέο τρόπο τῆς κλεψιάς. — Εἶδες τί εἶπε στὴ βουλή ὁ μισόστραβος αὐτός, ὁ Καλλιγούλης δηλ. εἶπε, ὅτις ἐπειδὴ τῆς καὶ ὁ μισθὸς ποῦ πέρνουν οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ὅσοι εἶναι διορισμένοι σὲ θέσεις ἀπὸ τὴν κυβέρνησι καὶ ἀπὸ ὅλαις τῆς ἀρχαίς, δὲν τοὺς φθάνει, διότι ἡ κλεφτουργιὰ ποῦ μοιάζει τοῦ Καλλιγούλη τοῦ σημειωμένου δὲν ἐκτεύσασε τὴν τιμὴ εἰς τὰ πράματα ποῦ

πουλάει, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τοὺς δώσετε περισσότερο μισθὸ, λοιπὸν αὐτὸ τὸ μισθὸ, ποῦ θὰ τοὺς δώσετε περισσότερο ποῦ θὰ τὸν εὐρήτε ; Βεβαίως θὰ τὸν πληρώσῃ ὁ λαός ! Ἄμ δὲν ἀρκοῦνε τόσοι φόροι ποῦ πληρώνει, ἀλλὰ θὰ μᾶς βάλετε κι' ἄλλους, γιὰ νὰ αὐξήσετε τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ; Ἄμ, ἀφοῦ λέτε νὰ αὐξήσετε τοὺς μισθοὺς αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τί αὐτὸς ὅπου τοὺς δίνετε τώρα δὲν τοὺς φτάνει νὰ ξεδεύουν γιὰ τὰ σπῆττα τους, ἐξ αἰτίας τοῦ νέου νόμισμα, γιὰ τί δὲν λέτε νὰ αὐξήσετε καὶ τὴ δεκαμερία τοῦ ἐπιλοχία, τοῦ λοχία, τοῦ δεκαενέα καὶ ὄλων τῶν στρατιωτικῶν ὅπου εἶναι 25 χιλιάδες ; Λοιπὸν κ' αὐτοῦν ὅπως πρέπει νὰ τοὺς δώσετε περισσότερο μισθὸ, γιὰ τί κ' αὐτοῦν δὲν τοὺς φτάνουν αὐτὰ ποῦ πέρνουν. Τώρα λοιπὸν κύριε γιουσουίτη Καλλιγᾶ μὲ τὴν νέα σου μονέδα, βλέπεις τί ἔκκαμες ; λοιπὸν γιὰ νὰ αὐξήσης ὅλων ὅσων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μισθοὺς, ὡς καθὼς καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, πόσα μιλιοῦνια θὰ χρειαστῆς ; Ἄμ δὲν μᾶς λές αὐτὰ τὰ μιλιοῦνια ὅπου θὰ εἶνε 34 μιλιοῦνια, ἀπὸ ποῦ θὰ τὰ ζητήσης ; Ἀπὸ τὸ ταμεῖο τοῦ Καλλιγούλη τοῦ σημειωμένου ἀνθρώπου, ἢ ἀπὸ τὸ λαὸ, γιὰ νὰ τὸν πάρης καὶ αὐτὸ τὸ λίγο ψωμί ποῦ τρώει ; Ἄμ δὲ μοῦ λές κύρ Τρικοῦπη, ἂν ἄφινες τὴν παλιὰ μονέδα, θὰ ἦχε ἀνάγκης νὰ ζητήσης ν' αὐξήσης τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀνθυπασπιστῶν, τῶν ἐπιλοχιῶν, λοχιῶν, δεκανέων, στρατιωτικῶν, φυλακισμένων καὶ τῶν ἄλλων ἁπλοῦν χρακμορξίδων, καὶ νὰ ζητήσης νὰ τὰ πληρώσῃ αὐτὰ τὰ νέα χαράμια ὁ λαός ; Ἄιντε μωρὲ σοῦ καὶ οἱ βουλευτὰδες ποῦ σὲ βοηθᾶνε, δὲ θὰ ἔρθῃ ἄλλη μιὰ φορὰ ψηφοφορία ; Ἄχ νὰ διαλυόταν ἡ βουλή ἢ ἡ βουλή, γιὰ νὰ ἰδῆς καὶ τὸν Καλλιγούλη καὶ τοὺς βουλευτὰδες σοῦ τοὺς ἀχάριστους, ποῦ θὰ πάρουν τὸ φύσιμά τους ἀπὸ τὰ μαῦρα. Ἔννοια σας χωρέφτε τώρα. Καλὰ ἔλεγχ ἐγὼ ὅταν μερικοὶ ἐλέγαν νὰ ὑποστηρίζουν τὸν Καλλιγᾶ, μωρὲ παιδιὰ, μακρυὰ ἀπὸ σημειωμένο ἄνθρωπο, γιὰ τὴν θὰ πάθουμε κακό· νὰ τώρα, ἂς τὰ βλέπουν ὅσοι τοῦδ' ὅσον ψόφο ἂς ἔρθῃ ὅμως ἄλλη μιὰ φορὰ, καὶ βλέπετε καὶ μᾶς.

Τῶν ἀγίω Ἀναργύρω

εἶπε ἓνας τοῦ παπᾶ Φωκᾶ, ὅτι πῶς στὴν ἐνωρία του ἐγιόρταζε τὸ ὄνομά του ἓνας Ἀργύρης, καὶ νὰ πᾶν κατὰ τὴ συνήθεια νὰ δώσῃ τὸ ὑψωμο καὶ κτυπήσῃ τὸ φράγκο. Ὁ κύρ Φωκᾶς, ἔματῆκουσε πῆρε σβάρνα τοὺς δρόμους ροτῶντας ποῦ κατοικεῖ ὁ κύρ Ἀργύρης, χωρὶς νὰ ξέρῃ καὶ τὸ παράνομά του. Ὡς τὸ τέλος τοῦ εἶπε μιὰ γειτόνια, ὅτι καὶ στὸ ἀντικρινὸ σπῆτι, θοαρεῖ, πῶς κατοικεῖ ἓνας κῆποιος Ἀργύρης.

μεγάλο όνομα και βαθμό, που είναι έλλημκτίας χιλιαδών χιλιάδων, γιατί αϊτός να μη εξελέγεται άφου τό πράμα είνε χειρόπιαστο ; Μωρέ πέρασε τους μιά ώρα άρχίτερα τους ανθρώπους από τό στρατοδικείο και είνε κρίμας να τους τυραννής στή φυλακή.

Τό κήρυγμα.

του Μαγαράκη γράφει ότ, τον μασκαρα—Παπζ Άλέξη τιν υποστηρίζει ή νύφη του Μητροπολίτη, γιατί τής έδωκε 300 δραμαίς για τήν έννοιακή θέσι που έχει Άκούτε και ρεζιλίκια και καμώματα ; Τό ίδιο δέ Κήρυγμα γράφει και τά έξής καταλεπτώς για τον Μητροπολίτη. «Πρώτη φορά γίνεται γνωστό σ' όλο τό κόσμο, ότι ο Μητροπολίτης Προκόπιος, που να μη δ'ή προκοπή, είνε προπάτης πάσας κακοήθειας.» Πώ πώ, μανούλά μας. Τά βλέπετε γώ, ότεις όντας φωνάζω λέγω τήν αλήθεια;

Έτσι θάφτουτ τους β.ορισμένους στο Γουδί.

Ό Γιάννης ό Στεργιανός

στο Περσία, που έχει τό σιμιτσιδικό του μπροστά στο σταθμό του σιδηροδρόμου τχ προχτές πάλι μ' έβανε κι έφαγα κοντά στή θεία του μογύτσα και πιό θείους λουκουμάδες που έκόμα ξερογλύφομαι. Προσπάθησα να του κλέψω τον τρόπο του φτειασίματος, αλλά του κάκου. Πήγα να κάνω ήλουκουμάδες

Μαζύ τήν στεφανοθήκαμε τή γυναϊκά μου ; Συντροφάτη τήν έχομε ; Μαζύ μαζύ τχ κίνουμε τχ παιδιά ; Έδώ είνε που θα σε άλλαξοπιστήσω. Θα σου βγάλω τχ μάτιχ.

— Άσε με να πάω να σκουπιστώ κι' απέ κουβεντιάζομε.

Άπό που μου άφεντοκόπιασε.

— Βρε που πάζ, που σ' άφίνω γώ να πάζ, ποιός Θεός σε βγάξει από τχ νύχια μου, τόρα που σε ματζάκωσα. Στο σβίδο, μασκαρα, στο σβίδο, θα σε βγάλω στο σβίδο, και ή σε σκοτώνω, ή με σκοτώνεις και πάζ σκοτωμένους στον άλλο κόσμο, για να με θυμάσε.

— Και άμέσως ρίχεται ο Κυρκινέας του Μπαρμπαγιούχο. Τό κόφτει διαρι ο Μπαρμπαγιούχο. Τον φτάνει ο Κυρκινέας στην αύλή, τσακνόνται μαλλιά με μαλλιά, σκονταύτουνε και πέφτουν και οι δύο μέσα σενα μεγάλο μαστέλο, και γίνωνται λούτσα, παπιά.

Μπήγει τής φωνής ή Κυρκινέα, μαζεύεται ή γειτονιά,

και έκανε πλατσέντες. Μωρέ άειντέστε, να φάτε, και αν δεν τους θυμάστε σ' όλη σας τή ζωή, βλαστημάτε με.

Δέν μ'ας λές, κύρ Τρικούπη,

πως σου φαίνεται αυτή ή καλπουζανιά που μ'ας έκανες. Στους φραγκολεγγους, δεν είχες π'η, ότι τό κοσπενταράχι δεν μπορούσες να τό βάνης μ' έέργεια παρά με δύο δεκάρες ; Πώς μ'ας τ'βαλες τό λοιπόν με 25 λεπτά ; Και άρου ή Τράπεζα του Καλλιγ'α μάζυσε τό παρ'α, πως πάλι μ'ας τό κατέβασες δύο δεκάρες ; Αυτό δεν είνε καθαρή κλεψιά ; Κλέφτες ! κλέφτες !

Η μασκαραδιασμένη, δουλή κριμοστακίζει τον παραφέντη της.

τό βάζει σ'ά πόδια ο Μπαρμπαγιούχος, ενφ' τχ παιδιά τον π'ηραν με τχ σάπια, φωνάζοντας του Κυρκινέου από πίσω του :

— Πιάστε τον τον κερατωμένο που ήρθε να με κερατώση. Φτάνει μούσκεμα ο Μπαρμπαγιούχος στο σπίτι του και φωνάζει τής γυναϊκάς του :

— Φέρε ν' αλλάξω, καλή μου, και φώναζε τον φυτευτή, να πάρη αύριο τή κόρη μας, και άλλη φορά δεν μαλλώνω μαζύ σου ύστερα από τό ρεζιλίκι τό σημερινό. Έλα και να σε φιλήσω, που έχω χρόνια να σου κάνω αυτή τή δουλειά.

Αυτό άς ήναι ένα καλό μάθημα στον π'ασα ένας ξεμωραμένο, που θέλει στα γεράματα να κάνη εργολαβίας. Μεθαύριο έχομε νέα ύποφυλλίδα, πιό γευστόζα. Άντιο.

